

man vil komme til det Resultat at admittere enkelte af dem, flere eller færre, f. Ex. give dem en Frist, sig: 10 Aar endnu eller saa maa I vedblive, men saa hører Koncessionen op. Kort sagt, der er mange Modaliteter, der kunne blive fulgte ved denne Leilighed, og jeg mener derfor, at, hvis man skulde beslutte sig til at opretholde nogle af de bestaaende Lotterier en Tidlang endnu, vilde man gjøre ikke ubetydelig Uret mod de Lotterier, hvis Koncessioner udløb inden denne Tid, idet de derved vilde være ligefrem udelukkede fra at komme med i Betragtning, naar en saadan almindelig Bestemmelse om disse Lotteriers Skjæbne skulde tages. Jeg tror tværtimod, at det Naturlige vil være, at man indrømmer alle nuværende Lotterier Førlængelse indtil dette Tidspunkt, saa at de komme til at dele samme Skjæbne, komme til at foreligge til Drøftelse til den Tid, da Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil supprimere dem, eller hvorvidt man vil tillade dem fremdeles at bestaa i en vis Tid eller paa visse Vilkaar, nogle eller alle, kommer for. Med Hensyn til den samme ærede Folkethingsmands Bemærkninger om Præmieobligationers Salg vil jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg tror ikke, at der kan gjøres Noget imod dette, undtagen ad Lovgivningsveien. Naar den ærede Folkethingsmand nemlig sagde, at det var en Omgaaelse af Lovgivningen, hvori saadanne forskjellige Instituter, denne Præmiebank eller andre lignende Forretninger, gjorde sig skyldige, saa tror jeg, at det ikke kan erkjendes fra et juridisk Standpunkt, at det er en Omgaaen i den Betydning, at man kunde faae Domstolene til at erkjende det som Saadant og straffe de Paagjældende. Jeg tror ikke, at man, naar det er tilfaldt at sælge Præmieobligationer, kan betegne det som en Omgaaen af Loven, at man sælger dem paa den Maade, at, dersom Kjøberen ikke betaler de betingede Renter i den betingede Tid, beholder den Sælgende selv Obligationen. Det er kun en særegen Maade at formulere en Kjøbs- og Salgs-kontrakt paa, der ikke kan betragtes som ulovlig eller bevirkte, at det hører op med at betragtes som Kjøb og Salg. Man har paa mange andre Gebeter Analogi hertil, hvor man nemlig sælger en Ting paa Vilkaar, at Kjøberen skal betale Kjøbesummen afdragsvis i en vis Række Terminer, men være underkastet det Vilkaar, at, hvis han forinden disse Terminers Udløb ophører at erlægge disse Rater, vedbliver Tingen at være Sælgerens. Derfor tror jeg ikke, der kan være Spørgsmaal om, at man paa Basis af den nugsigende Lovgivning vil kunne komme nogen Begne med at skride ind i det af det ærede Medlem omtalte Tilfælde; men et andet Spørgsmaal er jo, om der paa dette Punkt kunde være Grund til at søge en Forandring i Lovgivningen. Det er et Spørgsmaal, som vistnok fortjener en alvorlig

Overveielse, da det ikke kan feile, at man ved at gribe ind paa den Maade kommer til at berøve en hel Del Interesser saaledes, at det i alle Tilfælde vil være det Rigtigste, at man søger at gjøre det klart, hvilken Rækkevidde en saadan Foranstaltning vil faae. Jeg siger ingenlunde, at det vilde være urigtigt at skride ind; det kan gjerne være, at man ved Overveielse kommer til det Resultat, at det vil være rigtigst at skride ind ved Lov mod denne Handel med Præmieobligationer, men jeg siger kun, at det er Noget, der maa kræve en nøiere Overveielse.

Tauber: Det er blot et Par enkelte Bemærkninger, jeg skal tillade mig med Hensyn til, hvad vi nylig hørte fra den høitærede Minister. Hvad for det Første Industrilotterierne angaar, tror jeg, at det høitærede Justitsministerium ved at stadfæste de omhandlede Vedtægter har bevirket, at den Konkurrence, som ellers kunde komme Spillerne til gode, er bortfalden, saaledes, at nu er alle Industrilotterier trygge i den Overenskomst, at der ikke skal udbetales mere end 700,000 Kr. i Gevinster, medens Lotterierne selv tage 40 Procent. Konkurrencen mellem Industrilotterierne kan naturligvis have sine uheldige Sider, men den har ubefridelig den heldige Side, at den nødvendigvis virker til, at man søger at hyde Spillerne saa Meget som muligt; nu er man imidlertid høvet fuldstændig over denne Fornødenhed. Med Hensyn til Præmieobligationerne kan jeg kun glæde mig ved, at den høitærede Minister, saaledes som jeg havde antaget, vil tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveielse. At den høitærede Minister ikke nu med Bestemthed kan udtale sig om Sagen, undrer mig ikke, thi jeg erkjender, og det har jeg allerede antydnet, at denne Sag kræver en nærmere Overveielse, og at der findes forskjellige Arter af Præmieobligationer, der indbyrdes ere meget ulige, ligesom de træde Behandling paa en ulige Maade. Jeg tror ikke ganske, at den Sammenligning passer, som den høitærede Justitsminister gjorde med andre Tilfælde, hvor Gjenstanden falder tilbage til Sælgeren i Tilfælde af, at Afdragene ikke erlægges. Der er nemlig den meget væsentlige Forskjel mellem disse andre Tilfælde og det her foreliggende, at i de andre Tilfælde kommer Gjenstanden i Kjøberens Besiddelse; men her faar Kjøberen aldrig Gjenstanden i Besiddelse. Det er netop dette, som er det Betegnende her, og som skiller dette fra alle andre Tilfælde og gjør det i Virkeligheden til intet Andet end et Salg af Lotterisedler.

S. Sørensen: Jeg opfattede den høitærede Minister saaledes, at det var ikke blot de medicinale Myndigheder, han vilde henvende sig